

Jak to začalo – setkání v Bohnicích a následná e-mailová diskuse (28.1. – 10.2.)

1. Kdo byl v pátek 28.1. u Dany ve škole

Radana a Zdeněk Bašteini, Radana Feistnerová, Ivan Fenc, Linda a Jiří Fenclovi, Marcela Hájková, Monika Ježdíková, Majča a Svatopluk Klimešovi, Jan Pfeiffer ml., Hana Poesová, Veronika a Martin Skalických, Aleš Šefrna, Dana a Marek Špinkovi, Martina a Štěpán Špinkovi, Alžběta Votavová, Jorga a Jakub Wittlichovi.

2. O čem byla řeč u Dany ve škole

Marek a Dana nás, co jsme přišli, a další své přátele a Daniny kolegyně pozvali do

Na

Srdečně Vás zveme na povídání o naší krátké cestě do Kambodže a o projektu zřízení školy ve vesnici Ang Kanh

Kdy? Pátek 28. ledna v 19 hodin

Kde? Církevní základní škola logopedická Don Bosco, Dolákova 555, Praha 8 – Bohnice. Spojení metrem C do stanice Kobylisy, odtud autobus č. 200 na konečnou stanici Sídliště Bohnice

Dana a Marek Špinkovi

Kontakty:
Dana 776 751 407,
dana.spinka@seznam.cz
Marek 608 266 042,
spinka@vuzv.cz

Byli totiž v prosinci za rodinou své dcery Báry v Singapuru a kromě jiného odtamtud vyjeli na pár dní do Kambodži, kde tři dny putovali s najatým džípem a s domorodým cestovkovým doprovodem venkovem. A cestou se částečně zajímali o to, jak to tam funguje se školami (ostatně Danina profese).

A tak nám povídali o Kambodži, o své cestě, o starodávných chrámech a městech, o lidech a o kambodžském venkově a tamních školách, jak to stihli za tak krátkou dobu nasát.

Jak už pozvánka napovídala, dalším účelem příjemného večera v Danině škole byla myšlenka, která v Markově a Danině mysli uzrávala na jejich výpravě a možná již při přípravách na cestu. A to myšlenka na nějakou konkrétní pomoc této v nedávné historii tolik trpící zemi. Cestou navštívili jednu či dvě fungující venkovské školy a ta myšlenka uzrála, když se zastavili u jedné ze studní, které na venkově budují různé státní i nestátní organizace (nutno poznamenat, že kambodžský venkov je velmi chudý, vesměs zcela bez elektřiny, bez mobilních sítí, leckdy nedostatkem vody trpící), a vedle studně stál dům ve výstavbě, jak ho vidíte na fotografii. S pomocí průvodců – překladatelů se dali do řeči s místním novým starostou (na fotce), který se snaží pro místní děti postavit školu.

To co vidíte na pozvánce, to je ta škola. Sice se někdy v budoucnu plánuje stavba nové trvalé školy v blízkém okolí, ale kdo ví kdy a tak děti z vesnice do žádné školy chodit nemohou. Škola by měla mít dvě místnosti, je domluveno, že by prozatím učili dva dobrovolníci, mzdou by jim byly naturálie, které by jim poskytovali rodiče školních dětí. Děti by bylo snad 40 či 80. Starosta to staví svépomocí, ale bez určitých financí na stavbu a vybavení se neobejde. Na stěny budovy, na katedru pro učitele, na jednoduché lavice pro děti, na učebnice (pro jednoho žáka za dolar). Něco málo snad od obce/státu, ale na takovéto provizorium spíš téměř nic nezíská. A tak tam s Markem a Danou na místě vyčíslovali kolik je na co potřeba a vyšlo, že takových 1000 dolarů by mohlo pokrýt vše potřebné na rozjezd školy.

A tak vznikla v ten páteční večer u Dany ve škole diskuse, zda by byla u přítomných ochota na tuto konkrétní akci přispět. Jasně všem bylo, že pro nás sbírka v tomto objemu financí není problémem. Diskuse byla spíše o smysluplnosti právě této akce. Zda neposkytnout prostředky na nějaký trvalejší projekt, zda se nezaměřit na jinou oblast atd. atd. Každopádně se u mnohých z nás ukázala touha nějakou smysluplnou bohulibou věc společnými silami podpořit. A tato nálada byla ještě posílena tím, že se v brzké době plánují akce k 80tinám Janky Pfeifferové a že by se takováto aktivita mohla propojit s narozeninovým darem Jance a vlastně propojit s osobou Janky a Honzy, kteří jsou hlavními duchovními otci (tedy spíše rodiči☺) celého našeho Kruhového společenství.

Takže debata postupně přerostla v promýšlení větší akce než pouhá podpora slaměné školy. Na té byla rychlá shoda. Marek s Danou při prozkoumávání kambodžské školské situace narazili na American Assistance for Cambodia (<http://www.cambodiaschools.com/>), která v rámci svého programu "Rural School Project" staví školy v Kambodži – z části z veřejných finančních zdrojů (Světová banka apod.) a z části ze soukromých. Už postavili přes 400 škol. Každá vyjde na cca 30 000 dolarů, model je většinou takový, že soukromé zdroje (cca 13 000) pro stavbu konkrétní školy poskytne nějaká nadace či často jednotlivci, rodina či skupina lidí. A škola se pak jmenuje podle jejich volby a chtějí-li, mohou se i dále podílet na dalších menších investicích, které provoz školy vyžaduje. Celý tento program zastřešuje pan Bernard Krisher (http://en.wikipedia.org/wiki/Bernard_Krisher), zakladatel uvedené neziskové organizace. Diskuse byla dlouhá, obecné nápady různé, ale všem je jasné, že po ochladnutí nadšení mnohá energie vyprchá, takže pokud by se nám podařilo nějaký takový či obdobný projekt podpořit, tak v zásadě jen finanční pomocí.

Ať už bychom se vydali za tímto cílem, či za nějakým podobným obdobného rozsahu, bylo zřejmé, že (na rozdíl od slaměné školy, kterou můžeme podpořit jednorázovou privátní akcí – a to už teď pro 14 dnech vyústilo v odeslání 600 dolarů starostovi – s pomocí kambodžské cestovky) je třeba tento větší záměr trochu více organizačně zakotvit. A za vydatné pomoci Moniky (odbornice na zakládání občanských sdružení) jsme se na místě usnesli na založení občanského sdružení, připravili stanovy (z Moničina prototypu), zvolili přípravný výbor (Johan, Marek, Monika), vymysleli název občanského sdružení „JHP škola“ a shodli se na budoucích představitelích občanského sdružení – Marek předseda, Majča místopředsedkyně, Johan místopředseda, Ivan revizor.

Co znamená zkratka JHP, to můžete hádat. A pokud to uhodnete, tak to uchovejte prozatím v tajnosti, aby se o těchto záměrech dotyční zatím nedozvěděli, než se vše rozvine dále.

A jelikož už byla půlnoc, naše příjemné setkání jsme ukončili a šli domů spát s vědomím, že čas prověří, co zbyde z velkých plánů z večera plného emocí.

V následujících dnech pak pokračovala výměna názorů e-mailovou diskusí, která je uvedena níže.
Ivan, 11.2.2011

3. E-maily: JHP Škola – Otazníky a potřeba odpovědí

3.1. Johan – 30.1. 16:29

From: Jan Pfeiffer [mailto:Jan.Pfeiffer@lumos.org.uk]

Sent: Sunday, January 30, 2011 4:29 PM

To: spinka.marek; Ivan Fenc; m_klimesova@volny.cz; Martina Špinková; Erika; d.labusova@volny.cz

Subject: Re: JHP - Škola více otazníků než odpovědí, zatím.

Vážení a milý,

Předem chci vám Marku a Dano poděkovat za inspirativní večer a za otevření tématu uchopení “odkazu Janky a Honzy”.

Pravda, když jsem se na ten večer chystal, netušil jsem, kam se to nakonec vyvine. Což asi nikdo. Předpokládal jsem že součástí večera bude diskuse sponzorské akci na nějakou podporu školy v Kambodže, ale netušil jsem, že se nakonec z toho vyvine spojení s Jančinými narozeninami, spojení s Jankou a Honzou a jak jejich památku nějak někam otisknout.

Hodně jsem se k dynamice na konci setkání ještě vracel a snažil si to nějak zpřehlednit. Má potřebu se s vámi se svým přemýšlením podělit.

V určité fázi se najednou spojili dvě věci: První věc-Dany a Marka sponzorská motivace. Rozumím tomu tak, že škola v Kambodži byla kombinace Daniny profese- celoživotního poslání a několikadenní pobyt v Kambodži. Druhá věc - ve vzduchu se vznášející Janky výročí. To výročí asi nějak otvírá “co jí dát za oddílové společenství za dárek” i otvírá asi fakt, že Janka a Honza tu věčně nebudou a jak naložit s jejich “poselstvím” ať už v nás nebo ve světě. Jestli se nějak o ně nestarat atd. V konci to již nebylo o Jance ale o Jance a Honzovi.

Ta energie a odhodlanost všech přítomných byla úžasná, dojemná. Jen vlastně nevím, čemu ta energie vlastně patřila, jestli škole v Kambodži nebo Jance a Honzovi.

Dovolím si trochu odbočit. Přiznám se, že k sponzorským akcím “do cihel” mám svou jistou rezervovanost vycházející z bohaté mé zkušenosti reformování institucí. Sponzoring budovy, které se dá jméno sponzora, či jméno které sponzor určí, je tam cedulka atd je vždy lákavé a je to ze sponzorských oblastí asi jedno z témat na které se nejsnadněji dají sehnat peníze. Jaká je pak námaha vysvětlit, že sponzorováním / dětského domova, kojeneckého ústavu, psychiatrické

léčebny/ ať ze soukromých zdrojů, nebo zdrojů EU , sponzor dělá “klientům” medvědí službu. Udržuje systém, který je potřeba změnit od základu a ne kosmeticky. Často čím méně cihel, tím lépe.

Škola je asi něco jiného než dětský domov a jistě je jich v Kambodži zapotřebí. Jen si říkám jak až moc to souvisí s Jankou a Honzou. Jejich tématem školství nikdy moc nebylo. Byla to výchova, což ne vždy je jedno a totéž. Jejich tématem nebyly státní instituce, ale spíše naopak, jak vyrovnávat někdy negativní efekt státního vzdělávacího systému sedícího v kamenných budovách škol.

Tedy kladu si otázku :opravdu je uctíme a potěšíme, pokud kdesi v Kambodži bude stát nějaká státní škola která ponese jejich jméno? Je to opravdu nejlepší využití jejich jména jako důležitého media motivace lidí na získání finanční podpory. Přeci jen to už je docela podnik / občanské sdružení, webové stránky/ který by byl v jejich jméně a tak by ten podnik měl nějak rezonovat s jejich odkazem.

Sice chápu, že dárek, překvapení může být kouzelná věc. Je to z dětského světa a někdy je milé se do něj vrátit. Asi to může fungovat u malých věcí. Ale taková poměrně velká věc, jako jsme naplánovali? Není více dospělé to s těmi o kterých vlastně jednáme a jejich jméno chceme použít jako logo na sponzoring nějak konzultovat? Neměly by mít možnost / pokud žijí/ trochu do toho jak se hodlá s jejich odkazem naložit mluvit?

Hodně jsme to probírali s Erikou. Měla mnoho skvělých nápadů. Její přemýšlení šlo směrem, jestli to nemá být něco, co sice může mít charakter jednorázové “sponzorské” akce, ale případně může otevřít prostor na nějaké pokračování / ve jménu odkazu JHP/. Když “otvírák”- první věc- bude dobře nastavený, třeba bude lidi kolem JHP těšit se o něco trochu start, může to být motiv občas se sejít, třeba nějak oprášit v sobě hodnoty odkazu JHP atd... Sama to jistě řekne přesně a lépe, ale jen mi přišlo dobré, alespoň moji interpretaci toho co jsem porozuměl z jejích myšlenek sem vložit.

Konzultoval jsem to i s Dorkou, zná Janku myslím v podstatě lépe než já. Taky jsem pochopil, že škola v Kambodži jí ne až tak sedí jako oslava odkazu Janky/ Honzy/, dárek k narozeninám atd.

Co nyní? Myslím, že původní idea podpořit školu v té konkrétní vesnici se starostou, který si kvůli focení s Danou a Markem vzal košili, není jistě problém. Je to nakonec to co se dalo z pozvánky očekávat . Tím se naplní “srdeční záležitost” Marka s Danou.

Pak tu ale máme rozjízďející se občanské sdružení JHP Škola. Při hlasování o náplni činnosti se neodhlasovalo, že to musí být škola v Kambodži. Nevím jestli je to jen formalita a nebo jestli je to tak, že nakonec lidem je jedno, jestli je to Kambodža či jiná země, ale už tam je důležitější dát něco cenného JHP.

Pokračoval bych dál, jestli fakt to musí být barák, a nebo jestli to může být i něco “ měkčího” kolem školství a vzdělávání- vzdělávací fond, podpora konkrétních dětí atd.

Směřuji k hledání kompromisu. Pokud to má být něco kolem školy a nějak to alespoň rámcově souviset s JHP / a ideálně něco co jim fakt udělá radost/ pak bych hledal další možnosti.

Czechomakoko je asi neméně potřebná sociální skupina jako Kambodža. Žije tam mámina vzdálená krev / Fričovská/, máme se o to místo zajímá a i sponzoruje. Je tam velice dobře zajištěno / díky jejím příbuzným Fričům/ že peníze nepůjdou na blbosti. Mají velký program podpory konkrétních dětí / máminých pra a přes koleno příbuzných/. Možná i škola by se jim někde šikla.

No a pak bych šel ještě dál. JHP Škola, sice byla myšlena jako budova, ale nakonec v tom bylo, že chceme uctít “jejich” školu- života, příkladu atd. Víím , že to překrucuji a dávám prvotnímu obsahu jiný význam. Ale ten tam potažmo také byl.

Mít něco v ruce k narozeninám, je prima. Ale nestojí se přeci jen ještě zamyslet, ať neděláme s velkou energií blbosti. Myslím, že oba Janka a Honza ocení, když Janka k narozeninám dostane koncept něčeho co bude sedět, než plán školy, která s ní a tím co pro nás znamená nebude mít nic moc společného.

Prostě jsem chtěl takto otevřít diskuzi v užším kruhu. Dorku a Eriku a Špinkovi U Smaltovny jsem zahrnul do e mailu, jelikož jsem se všemi toto již sdílel a konec konců jsou to i příbuzní a zároveň / většina/ i oddílovci. Jistě by bylo lepší, pokud bych s těmito nápady přišel hned na místě setkání. Ale byl to takový vír, že jsem si to ani nestačil takto formulovat. Nějak jsem cítil, že mi v tom něco nesedí. Asi jsem si to chytl jen přes otázku proč zrovna škola v Kambodži? Omlouvám se, pokud do věcí vnáším zmatek. Omlouvám se i Daně a Markovy, pokud jim tímto přemýšlením dělám nějakou újmu.

S pozdravem
Johan

3.2. Dana a Marek – 30.1. 20:45

Milý Johane,
milí všichni,

posíláme tuhle odpověď na Johanův mail všem, které máme podepsané na „prezenční listině“, ačkoli ten původní mail mířil na užší skupinu. Myslíme si, že je to potřebné, když se máme vážně rozhodnout. Proto, kdo jste Johanův mail nečetli, přečtěte si ho raději jako první (je dole). Johane, moc se omlouváme, pácháme tím trochu netaktnost, ale nemohli jsme se ti dovolat a myslím, že věc by neměla otálet.

Johane, díky moc za upřímnou zprávu. Otázky, které otvíráš, jsou důležité a naléhavé. energii a nadšení je nutné spráhnout s rozvahou, a na to opravdu nebyl v pátek čas.

Ani my jsme skutečně nevěděli, kam se páteční večer vyvine. Tu myšlenku na spojení Janky a Honzy se stavbou nové školy společenstvím Kruhu jsem pronášel krajně opatrně a moc jsem neočekával, že by ji mnoho lidí shledalo rozumnou, proveditelnou a žádoucí. Vývoj byl skutečně spontánní, což asi vnímají všichni – můj bratr pak mailem napsal, „At se tato puvabne strelena idea zdari!“ a Skalda poznamenal, jak krásně jsme všechny svou bezelstností „dostali na lopatu“. Je tedy určitě dobře s odstupem těch alespoň dvou dnů znovu pohlédnout, zda naše rozhodnutí nezměnit, nerozvážit, neupravit.

Myslíme, že se ten večer nespojily dvě, ale tři věci.

Za prvé to všechno, co jsme od Janky a Honzy dostali, teď ještě zpřítomnělé nadcházejícími Jančinými kulatinami.

Za druhé naše společenství, a z těch několika reakcí, které jsme od Majky, Marcely, Jirky s Lindou, Štěpána a Vikity dostali, se nám zdá, že to byl hlavní motiv toho nadšení – že spolu něco pořádného zase uděláme.

A za třetí to naše (D+M) okouzlení Kambodžou - které se pochopitelně vyprávěním dalším osobám ještě rozdmýchává ;-). Když o tom přemýšlím, myslím, že to třetí, tj. návrh školy v Kambodži, byl takový katalyzátor či dveře, které se té chuti něco společně udělat v tom duchu, který v nás vzbudili a pěstovali Janka s Honzou, teď otevřely. Myslíme, že ta velká chuť takovýto projekt uskutečnit a vzájemnost s tím spojená je opravdová a momentální obluzení neurotransmitery, byť si bylo v pátek přítomné, pro ni není podstatné.

Kladeš dvě otázky:

Za prvé, jestli zrovna školu a jestli raději ne méně cihel. Tomu rozumíme, zvláště ve spojení s tvými zkušenostmi s nejrůznějšími „ústavy“. Myslíme si přesto, že tyto pochybnosti se netýkají myšlenky postavit školu tam, kde vůbec žádná není, aby děti měly hmotnou střechu a lavice, kam si můžou sednout a učit se číst, psát, počítat, myslet a rozumět světu za hranicemi rodné vsi. Dana také řídí svou školu heslem: „Škola není budova, ale společenství lidí“, ale bez té budovy to nejde vůbec. Co se týče toho, aby to nebyla jednorázová věc, ale něco, co může pokračovat, tak tenhle projekt je možná právě dobrou kombinací – protože ta (jak se alespoň zatím jeví) jasná časová perspektiva zcela určitého cíle povzbudí elán a odhodlání a přitom je zde mnoho možností, jak školu dál podporovat.

Za druhé, a to je podstatnější, jestli zrovna tento projekt je vhodný ve vztahu k Jance a Honzovi. To je důležitá otázka. Já Marek můžu říct, že Janka od chvíle, kdy se o myšlence školy v Kambodži dozvěděla, se o ni živě zajímala v těch asi třech rozhovorech, které jsme spolu od Nového roku vedli. Můžu se mýlit, ale osobně mám dojem, že by se jí to líbilo.

To, že je to zrovna škola v Kambodži, je opravdu trochu zvláštní, tak se vyjádřilo několik lidí a my to také cítíme, že se to sespalo dost náhodou. Ale asi na něco takového byl zralý čas. Kdyby byla jasná alternativa, je dobře ji zvážit. (Například tedy <http://www.checomacoco.cz/>). Ten projekt, pro který jsme se rozhodli v pátek, má podle nás tu výhodu, že už je teď dost konkrétní, že by úkoly našeho společenství byly vlastně „jen“ dva: shromáždit peníze a dohodnout s Krisherem, kde školu postavit. Případná alternativa by musela dost rychle nabýt konkrétní podoby.

Je zřejmé, že je projekt školy v Kambodži jenáročný co do množství potřebných prostředků, takže pokud se ukáže teď při druhém náhledu, že řada lidí má pochybnosti, tak je třeba to brát jako signál k vážné úvaze.

Jak dobře se tato myšlenka vztahuje k tomu, co jsme od Janky a Honzy dostali?

Bylo by dobře, kdyby se k tomu vyjádřili otevřeně i ostatní, jak oni to cítí. My to vidíme tak, že Janka a Honza nám dali oddíl Kruh a tím to silné, a pro některé z nás to nejsilnější společenství, kterým celý život žijeme. To už si teď pochopitelně žije svým životem, ale žije z pramenů a kořenů, které nám Janka s Honzou pomohli otevřít a zapustit. Bude-li řada lidí mít i zde pochybnosti, opět se musíme rozhodnout, zda toto či něco jiného.

S citem, rozmyslem a otevřeně je třeba také vyhmatat, do jaké míry tuto iniciativu oddílu – Kruhu spojovat či překrývat s rodinou. Myslíme, že by bylo přiměřenější tyhle dimenze spíš rozlišovat, a tuto iniciativu udržovat převážně v rovině Kruhu. Příležitost narozenin je povzbuzující, ale nemuseli bychom to třeba ani formulovat jako dárek, ale jako poděkování oddílu Honzovi i Jance, za to, jak nás v životě inspirovali.

Jsme si vědomi, že náš pohled není nestranný, co se týče směřování takovéto oddílové iniciativy zrovna na školu v Kambodži. Proto prosíme ostatní, aby se k těmto otázkám upřímně vyjádřili, pokud možno brzy. Na naše (D+M) city („zklamání“ atd.) opravdu nehleďte, i my potřebujeme ze všeho nejvíc upřímnost. Má-li mít tato věc úspěch a dostát svému účelu, musí platit „Skok podle sil svých atd.“

Po konzultaci s Monikou mám (Marek) připravenou na odeslání žádost o registraci občanského sdružení „JHP škola“. I když na názvu tolik nezáleží, přece s odesláním počkám, kdyby se ukázalo, že škola nakonec ne.

O předání podpory provizorní školy ve vesnici Ang Kanh jednáme a zítra v pondělí založíme konto pro tento účel. Jak jsme se dohodli, to je věc oddělená, zmiňujeme ji tu pro informaci.

Dana a Marek

3.3. Majka – 30.1. 23:28

Milí všichni,

zdá se mi, že Johan otevřel velice podstatné otázky, na které budeme muset hledat správné odpovědi. Spontánní průběh pátečního večera ukázal, jak Dano a Marku, píšete, že všichni toužíme něco pořádného spolu udělat, a že bychom si moc přáli, aby to bylo na počest Janky a Honzy. K občanskému sdružení - myslím, že bychom měli hledat ještě jiný název. Což třeba JHP Kruh (nebo okruh)?

První dar na provizorní školu je jasný. Pokud jde o další, tam si ani já od začátku nejsem jista, že by to musela být právě Kambodža. Ideu školy nepovažuji za špatný nápad, i když chápu Johanovy pochyby. Vzdělávání je přece nutná perspektiva, šance, otevření cesty k svobodnému myšlení. Zdá se mi ale, že bychom možná opravdu měli hledat takové místo, které by buď bylo ještě mnohem potřebnější, a v tom případě se mi zdá, že jsou kupř. v Africe mnohé děti ve strašných podmínkách, anebo uvážit třeba to Czechomakoko, které možná představuje pro větší projekt dobré řešení jak díky Jančině rodinné vazbě, tak kvůli dlouholetému vztahu nás všech k indiánské kultuře. Tam bychom asi mohli najít platformu, která by byla zárukou, že naše úsilí dojde realizace.

Že by měl být naším cílem velký projekt, to jsem přesvědčena. Že je to ale něco, co se týká jak Janky, tak Honzy, je jasné. Nebude to dárek k narozeninám. Já osobně bych to ale, Johane, s Jankou a Honzou nekonzultovala. Projekt by měl být naším činem.

Majka

3.4. Ivan – 3.1. 3:05

Milí přátelé,

i pro mě byl páteční večer velmi pěkný zážitek. A i po dvou dnech mi v pátek nastíněný záměr přijde dobrý a hodný dalšího rozvíjení.

Mnozí z nás finančně podporují (přímo či častěji nepřímo) potřebné jak doma, tak v dalekých chudých zemích. Zde se naskytla myšlenka spojit své síly v rámci Kruhu či pokud možno i v rámci dalších komunit, se kterými nás spojuje výchovný vliv Janky a Honzy a dalších Kružanů. V tom je to výjimečné.

Jistě lze nalézt nepřeberné množství míst a oblastí, kde lze pomáhat. Objektivní kritérium pro výběr asi nenajdeme, takže je to do značné míry emotivní záležitost.

Není to nic jedinečného (již jich tam v rámci projektu "Rural School Project" -

<http://www.cambodiaschools.com/> - postavili stovky -

http://www.camnet.com.kh/cambodiaschools/schools_map/schools_map.htm), je to však cíl se zcela konkrétním výsledkem přinášejícím zřejmě jasný prospěch.

Jistě je dobře chvíli zvažovat, jaké by byly jiné alternativy. Zda škola v Kambodži pojmenovaná po JHP není přílišná bláznivina. Rád si k tomu přečtu další názory.

Ale sám věřím spíše v tu prvotní spontaneitu a rozhodnutí opřené o prvotní emoční impuls. Obávám se, že racionalita nám ve výběru z alternativ moc nepomůže.

A co se týče té myšlenky pojmenovat školu po JHP, to je dle mého na jednu stranu zásadní jednotící prvek pro potenciální spolupodílíky na této akci, na druhou stranu ovšem propůjčit své jméno k tomuto není jen tak a bez souhlasu JHP to myslím není ani vhodné rozjíždět.

Ivan

3.5. Skalda – 31.1. 9:16

Přátelé, nenechme nadšení a emoce vychladnout a zároveň respektujme i trochu racionálnosti a hlavně popřemýšlejme, zda a jakou formou navázat projekt na jména JH.

Marku, v předcházejícím emailu píšeš: "Janka a Honza nám dali oddíl Kruh a tím to silné, a pro některé z nás to nejsilnější společenství, kterým celý život žijeme". Já bych k tomu dodal, že mnohým z nás otevřeli cestu..... Pojdme tedy projekt uchopit jako cestu. Cestu společného organizování projektu (projektů...) v duchu pobláznění onoho pátečního večera. Myslím, že to co by Janku a Honzu potěšilo není v jenom tom, že dovedeme nashromáždit peníze na realizaci něčeho dobrého, jakési "fund raising" chcete-li. To, snad stejně důležité, ne li důležitější, je společná cesta, cesta těch, kteří takoveto projekty se společenstvím Kruh budou chtít připojit ke své životní cestě ..... Debaty o projektu, o rozhodování kterým směrem a jak pokračovat nás přivedou ke společným setkáním, třibení myslí, smysluplným diskusím. Tedy dávat a i sebe obohacovat nejen pocitem, že jsem dal peníze a dobrou věc, to ostatně mnoho z nás dělá tu i onde, ale i pocitem sounáležitosti k určitému společenství. Tedy, nenechme nadšení vychladnout! Založme sdružení a přizvěme Janku ke společné cestě - k výběru umístění první realizace. To, myslím, může být vhodný dárek. Bude li chuť, pokračujme do takoveto cestě dál. A postupně může dojít i na další projekty. Já se k takoveto cestě rád "dobrovolně" hlásím.

Díky
Martin

3.6. Majka – 31.1. 9:49

Martine, díky. Myslím, že právě takovou cestu bylo třeba najít.
Majka

3.7. Zdeněk – 31.1. 10:09

Milí přátelé,

to, co se tu teď řeší, má pro mne - když nechám stranou malý příspěvek panu starostovi, na kterém se shodujeme - dvě části.

1. zda podpořit výstavbu školy v Kambodže nebo hledat jiný projekt
2. zda výsledek projektu věnovat Jance a spojit jej se jmény Janky a Honzy

Můj názor je:

ad 1. Marek přišel s návrhem, který mi připadá rozumný a reálný a podporuje zemi, kde podle mého názoru má tento druh podpory smysl. Navíc je tu možnost napojit se na organizaci (Rural School Project), která zvyšuje pravděpodobnost, že se projekt dotáhne a bude sloužit k zamýšlenému účelu. Pokud by došlo ke změně záměru, měl bych s tím problém - nechci se podílet obecně na čemkoliv společném, ale na této konkrétní věci, o které jsme hovořili v pátek. Pokud bude někdo mít jiný návrh, necht' připraví fakta a seznámí mne s nimi a můžeme to řešit jako samostatný projekt.

Navrhuji tedy, aby Marek pokračoval v jednání s p. Krisherem a pokud dojde k dohodě, založme sdružení a shromažďujeme prostředky. Pokud se škola v Kambodže ukáže jako nereálná, může přijít na řadu jiný projekt a já se jej zúčastním, pokud mne osloví tak jako ten stávající.

ad 2. Pro mne nejsou věnování, jméno školy nebo název sdružení podstatné, jde mi o faktický výsledek. A jsem přesvědčen, že Janku a Honzu potěší samotný fakt, že něco takového děláme i bez případných dalších gest a pompy. V tomto bodě se zdržuji hlasování.

Zdenek

3.8. Johan – 31.1. 11:15

Milý oddílovci a kolem,

Můj záměr konzultovat užší kruh nejdříve, nebyl na vědomé úrovni o tom, aby menší skupina rozhodovala, ale nebyl jsem si jist, jestli mé otazníky jsou vůbec vhodné a jestli nejsou moc subjektivní. Před otevřením širší skupiny jsem se v tom chtěl udělat jasno, abych nevnášel zmatek. Omlouvám se za případné zmatky. Omlouvám se za trochu moc obširný můj původní text, který Marek rozeslal. Abych doplnil, trvalo mi, než jsem si pro sebe jasně formuloval otázku, která ve mne po setkání zůstala. Nejsou relevantní moje domněnky jestli to či ono naplňují či nenaplňuje JHP "poslání". To je fakt subjektivní. Myslím že nyní bych si to formuloval takto / a je vidět, že už to řada zapojených do diskuze uchopuje podobně/.

Chceme a aby projekt případně nesl JHP jméno?

Pokud ano, chceme aby do rozhodování o tom kam nasměrovat vzniklou energii byli zapojeni JHP od začátku, tedy mohli nějak ovlivnit s čím bude spojeno jejich jméno.

Myslím, že jistě JHP nakonec vždy potěší jen samotný fakt, že Kruh něco v duchu "humanitním podniká a že nějak se k nim odkazuje.

Nicméně pokud bychom chtěli nějak spojit plánovaný podnik s JHP, pak si myslím že i v duchu jejich odkazu je otevřenost, demokratický princip. Tedy to, že ten o kom to nějak také je, může do rozhodování vstoupit. Což mi přijde cennější než "překvapení".

Myslím, že technicky vyřešit o jaký projekt se bude jednat, pokud by se nakonec jednalo o jiný než škola v Kambodže, je asi řešitelný dobře a rychle tak, aby se zaručil faktický výsledek. Nicméně dá se předpokládat, že i škola v Kambodže bude pro JHP OK, je jen jiné jim to předložit jako hotovou věc, nebo je k tomu přizvat.

Myslím, že snad toto moje uvažování nijak nebrání rychlému založení sdružení. Snad jenom na zvážení je definice poslání, jestli nemůže být otevřenější, než jak jsem jí definovali, což by stejně bylo dobré, pro případ, že by nezůstalo jen u školy. Samotný název JHP Škola, pokud si dovolíme ho vnímat v širším slova smyslu, tak je dle mne přiléhavý.

Mám blbý pocit z toho, že jako bych malinko brzdil nadšení a entuziasmu který Dana s Markem přinesli, který je fantastický a díky za něj. Myslím že snad však o něj nijak nemusíme přijít i když se malinko zamyslíme nad souvislostmi, které jsem si dovolil otevřít.

Zdraví Johan

3.9. Monika – 31.1. 13:32

Mili pratele,

do diskuse bych rada prisypala jednu praktickou poznamku: pokud by se spolecny velky zamer vyvijel smerem k podpore ruznych, a v tuto chvili neznamych projektu, bylo by vhodnejsi zalozit nadacni fond. Jeho ustaveni i provozovani je organizacne narocnejsi, ale jeho status zase umoznuje sbirat prostredky na vice ucelu pripadne mene adresne a prevadet je tretim osobam (organizacim), bez zatizeni dani. To je k te ceste - jak to popsal Martin. Takovy fond by asi mohl byt "snadnejši" spojen se jmeny JHP a oni sami by se mohli podilet na vyberu podpory pro konkretni projekt/y.

Pokud bychom chtěli zůstat u právní formy občanského sdružení, ale dát mu podobu té naznačené cesty, chtělo by to lépe zpracovat stanovy a trochu se zamyslet nad strategií, jak to bude fungovat.

Srdecne,
Monika

3.10. Marcela – 31.1. 14:28

Ahoj,

je to krása jak se to tu vyvíjí. Já jsem pro podporu školy v Kambodži, tak jak jsme si říkali v pátek a jak to čtu i u vás ostatních. Jestli vznikne něco víc je jen dobře - ale zatím bych pracovala na tomto. K otázce kamennosti budovy, celoživotního a směřování k alternativám a lidskosti - jestli ty děti zatím vůbec školu nepoznaly – je třeba je naučit číst a psát, počítat..... - tedy ty základy nejzákladnější - seznámit je se základy vzdělanosti . A to doufám, že v dnešní době tam budou umět způsobem pro ně schůdným i možným.

Jak jsme se dívala na stránky checomococo -Fřič. Je to takové spíše individuálnější zaměřené na podporu jednotlivců, podporujících ve více oblastech jistě velmi záslužné a nepochybuji, že nám mnohým indiánské kořeny leží na srdci (v srdci). Já jsem ale teď v této situaci pro Kambodžu.

Tak jak tu již někdo píše, také myslím, že ten dárek pro Janku není ta škola – ale to naše rozhodnutí a to souznění s potřebou a chutí udělat něco pro vzdělání a výchovu dětí, které na to nemají jednoduché . To co v nás tak souzní, je to co nám J a H rozdávali - ukazovali a plnili tím naše mysl. Pojmenováním školy - vyznání, že jdeme v jejich stopách a že bychom byli pyšní na to, že můžeme škole propůjčit jejich jméno. A takto bych se jich ptala, jestli by jim nevadilo, kdyby tento projekt byl zaštitěn jejich jménem. Dovedu si představit , že to bude Janka ve své skromnosti odmítat, že je to takový pomník, ale my víme a cítíme že je to něco víc, něco víc než Kruh . Myslím, že by to propojovalo a oslovovalo i skauty z Fonsu a i jiných „kruhů“ kde se pohybovali.

Mějte se Marcela

3.11. Pavel – 31.1. 20:19

Milí Marku, Dano a všichni,

ještě dnes v pondělí 31. ledna večer se mi stále nejvíce ze všeho líbí Vaše původní nápady a rozhodnutí na pátečním promítání. A líbí se mi moc, že jste do názvu té školy dali také Honzu, i když nyní má kulaté narozeniny vlastně jenom Janka. Souhlasím se všemi, kteří věří, že i takový počín jí udělá radost. Ostatně pokud vím, chystá se pro ni i v rámci Kruhu více setkání, a tedy i různých větších či menších a hmotných či nehmotných dárků.

Osobně nejsem příznivcem dotazování oslavenců na to, jaký dárek by jim udělal radost. Snad to přichází v úvahu v nouzi nejvyšší, když už opravdu nevíme, co si počít. A pochopitelně to toleruji všem nemohoucím, starým, nemocným apod. Markovi a Daně jsem vděčný nejen za jejich nápad, ale i za jeho další rozpracování.

Johan samozřejmě velmi správně připomíná, že se Janka s Honzou věnovali výchově, jak sami někdy říkali: "alternativní, zejména k té školní". Škola poskytuje především vědomostní vzdělání.... Honza

s Jankou nám v oddíle poskytovali opravdu velmi mnohé a za tím mnohým se více či méně skrývala všeobecná humanitní výchova s nezměrnou dávkou vroucí filantropie. Součástí té výchovy byla ale také úcta ke vědění a vzdělanosti. Myslím, že se jasně ukázalo, že i v tomto ohledu jsou Janka s Honzou mimořádně úspěšní. Nikdo z nás nebere vzdělání na lehkou váhu. Navíc ať chceme či nikoli, všeobecně celosvětově uznávanou institucí výchovy je (po rodině) škola. Škola je obecným symbolem (institucionální, mimo-rodinné) výchovy. Proto si myslím, že chceme-li na paměť pedagogické činnosti Honzy a Janky podniknout závažnější počín, může to být škola nesoucí jejich jméno. Ale vrátil bych se ještě k té jejich nezměrné lásce k člověku. Myslím si, že je jí právě v Kambodži třeba mimořádně mnoho. Utrpení je jistě všude na světě velmi moc, možná už ve vedleším domě či u sousedů. Ale Kambodža je v mých očích symbolem skutečně ukrutného utrpení. Kambodža je v tomto ohledu vlastně také symbolická.

Jan Werich ani Josef Škvorecký nebyli rozhodně žádnými propagátory vzorné školní docházky, spíše bych myslel, že naopak. Přesto jsou dnes jejich jmény pojmenovány jakési ne nevýznamné školy. Myslím, že je to tak dobře. To už se ale začínám opakovat. Howgh.

Váš Pavel

3.12. Anka – 1.2.2011 00:49

Milí, zdravím Vás.

Nedá mi to, abych i já se neozvala a skromně nenaznačila, jak to vše kolem školy cítím já.

Možná budu proti Vám všem, ale ustojím to.

Předně děkuji všem a za vše, ta pospolitost je bájo!

Jinak ale: jsem technik a při své přizemnosti názorů, mám ráda jednoduchá a jasná řešení.

Takže za prvé: školu, první návrh s panem starostou v košili, jasně ano, radost snad uděláme, to Marek vymyslel fajn.

Za druhé: cítím s Johanem jeho trochu nejistotu s volbou "druhé" školy v K. ve vztahu k Jance a jejímu výročí.

Trochu mě možná i připadá, že tato druhá akce by byla jako celek opravdu dost finančně náročná (možná s podle mě lehce nejistým výsledkem, jak tam, tak tady), asi by nás muselo být opravdu hodně, hodně. Je dobré, že se umíme domluvit a něco společně vytvořit, ale nepřipadá mi, že důkazem lásky a díky k Jance a Honzovi by měla být finanční sbírka (samozřejmě, že nejen..), byť za účelem velmi šlechetným, potřebným a humánním - i když samo, že i právě v tom leží to jádro pudla. Johan píše, že Erika měla spoustu skvělých nápadů. Nechtěli bychom ještě uvážit ještě nějakou další možnost? Nemohla by něco upustit? Něco, co by bylo trochu "blíží", něco, co by bylo lépe uchopitelné a možná Jance i nám a našim tradicím snad trochu bližší s možností poté dál moci snáze ve věci pokračovat a stavět na ní?

Mám ráda, když si mohu své dílo prohlídnout, potěšit se s ním, podívat se na vlastní oči a dál je opečovávat a rozvíjet, ale, zkrátka a jednoduše, pro mně trochu z ruky.

Asi to cítím trochu jinak, tak se na mě nezlobte, mám Vás všechny ráda!! Anka

PS: (Aby to nedopadlo, jako když jsme Radkovi a Soně dali k narozeninám s velkou pompou a scénkou ze života nádherné péřové duchny, když poté vylezlo najevo, že Soňa je silně alergická snad úplně na všechno, nejvíc na peří!!)

3.13. Hanka – 1.2. 00:49

Mí milí:-)

páteční večer byl pro mne potvrzením síly a energie která v Kruhu stále je a která mi pomohla překlenout nejednu těžkou životní situaci. Jsem ráda, že jsem součástí tohoto společenství, které

vytvořili Honza s Jankou a do kterého já jsem vlastně přišla až jako dospělák, přesto cítím s ním velkou sounáležitost, které si velice vážím.

To, jak spontánně byla přijata myšlenka školy v Kambodži bylo úžasné. Myšlenka se mi líbí a pokud ji spojit se jmény JH, si myslím, že by bylo dobře popovídat si o tom s Jankou a Honzou.

Zcela upřímně říkám, podílet se na malé "slaměnné" škole v tuto chvíli budu moci, ale jak se budu moci podílet na dalším projektu je s ?

Dík vám všem Hanka

3.14. Johan – 1.2.2011 08:55

Je perfektní, že Marek s Danou otevřeli prostor, objevila se kruhová energie. Díky moc za to. Určitě můžeme a jistě budeme diskutovat jestli škola, či ne. Možná bych i uvítal. Pokud bychom si mohli nějak definovat, o co nám vlastně jde. Implicitně to asi nějak každý tuší, ale někdy neškodí formulovat.

Nevím jestli to chytám správně. Pochopil jsem, že chceme společně "páchat dobro"? Pochopil jsem, že si chceme nějak jinak užít naše společenství? Pochopil jsem, že možná chceme něco, co by nám i dávalo důvod na nějaké úrovni s sebou být? Pochopil jsem, že se nějak chceme vtáhnout k JHP, jejich odkazu? Odkaz chceme, abych řekl pateticky, uctít činem, tím dobrem. Chceme něco udělat jednorázově, ale možná s otevřeností do budoucna? Tedy něco, co by bylo úspěšné a podpořilo chuť na dobro do budoucna, asi pokud možno v širokém kruhu Kruhu?

Asi není sporu o tom, že nám jde o smysluplnost, proveditelnost a úspěšnost případného podniku. Díky Markovi, dal si velkou práci s hledáním možností, komu bychom případný náš sehnáný obnos svěřili. Nicméně je dobré, pokud budeme mít sami nějak jasno o rizicích atd. prostě i když se k věci postavíme s jistou profesionalitou. Charitativní podnikání, rozvojové projekty je nakonec profese, jako každá jiná. Nechci zabíhat do podrobností, jen pár osobních zkušeností. Čím individuálnější, čím více ke konkrétním živým lidem, tím bývá projekt úspěšnější. Čím obecnější, čím více propojen s "rozvojovým" státem, tím je často komplikovanější. Infrastrukturní projekt má vždy značnou lákavost, dům je vidět, ale má i značná úskalí. Jakmile jste nějak odkázáni na místní úředníky, pánbůh chraň. I v ČR se počítá, že při cihlovém projektu na úplatcích a "privatizaci" do kapes mizí 10-30%. V Albánii byli tak upřímní, že si rovnou řekli, že pokud chceme u nich budovat humanitární projekt, musíme jim dát tolik a tolik. V Bulharsku strukturální fondy mizely tak rychle, že se museli na jistotu chvíli úplně zastavit. Čím více mrtvých v nedaleké minulosti, tím vyšší korupční potenciál. Samozřejmě do jistých druhů projektů, hlavně infrastrukturní stát musí být zapojen, vzhledem k potřebné udržitelnosti. Ale je potřeba vždy i myslet na to, jestli ten stát na to co hodláte dělat opravdu nemá, jestli projektem nepodporuje jeho pasivitu.

Pokud sami přímo nejste realizátory ale jen investory, je dobré svěřit peníze lidem, které nějak osobně znáte.

Než se pustit do projektu, respektive shánění peněz, entuziasmus je nutný ale trochu mít hlouběji jasno co a proč chcete dělat, jaká je vaše vize a poslání, cíle... není k zahoezení. Vtěšinou se zjistí, že časem potřebujete oslovit víc lidí, než jste si mysleli. Tam se pak jasnost toho, co původní skupina automaticky sdílí, velice vyplatí.

V Kruhových orkuzích máme rozvojové projektové profíky, ne. Honza Kamenický atd. Možná ne nyní, ale proč je nepožádat o nějakou konzultaci?

Myslím, že charakter našim kruhových akcí byl o nadšení kombinovaném se snahou o

“profesionalitu”, možná to je blbé slovo.

Moc děkuji za možnost účastnit se tohoto podniku, včetně diskuze.

Johan

3.15. Aleš – 1.2. 13:53

Vážení a milí!

Nakonec jsem se rozhodl zvýšit zmatek v dohadování a doplnit Markovu excelovou tabulku

1. Malá škola v AngKhan je přesně to, co jsem od pátečního večera očekával (vč. způsobu provedení podpory) a děkuji Markovi a Daně za dokonalou přípravu promítání, i milou exkurzi po "Dany" škole.... :-) :-)
2. Pokud se týče OS JHP škola, bylo to úžasně spontánní a na mě příliš rychlé, abych jasně formuloval co se mi na tom nezdá. Pro jednoduchost: z níže uvedených příspěvků jasně souhlasím s názory Johana a Anky. Proč? Nezdá se mi v danou chvíli spojovat jméno Janky zrovna se školou v Kambodži. Je to takové hodně neosobní. Líbí se mi založení OS JHP a spojil bych to s něčím tady v Čechách. Navíc vím o dalším člověku, který kategoricky nechce mít s Kambodžou nic společného, ale Janku s Honzou má rád.

Malinko se tu tedy dostáváme do rozporu zejména v souvislosti s Janky narozeninami... :-)

K těm narozeninám: Začnu odjinud: Když jsem se před Vánocemi na oddílové výstavě potkal s Jankou a Honzou na chodbě - oni přicházející, já odcházející - jen jsme se pozdravili a za tu vteřinku mě Honza stačil sdělit další životní moudrost. Řekl: "Víš, to stáří stojí za hovno!".. !!?? Když jsem se postupně vzpamatoval dal jsem si tuto informaci dohromady se svou zkušeností s péčí o svou 94 letou tetu - byla dočasně nepochozí a vozil jsem jí k lékařům a hlavně s ní mluvil a naslouchal jí... Neuvěřitelně to pomohlo, aby se uzdravila... Chci tím jen říct, že Janku (a Honzu) v rámci Jančiných narozenin by nejvíc potěšilo, kdybychom s nimi byli a vymysleli něco podobného, jako byl Rybníkář Burák pro Honzu.... (Já vím, že to všichni víte. To jen tak na vysvětlenou, proč bych nespojoval Kambodžu s Jančinými narozeninami).

k excelové tabulce:

a) Škola v Kambodži či jiný projekt?	- jiný - v ČR
b) Spojit s JH	- ANO
c) Konzultovat předem s JH	- ANO

Snad jsem se nikoho nedotkl, všech si Vás vážím!

Aleš

3.16. Dana – 2.2. 00:27

Dobrý večer všem,

mám-li býti položkou v tabulce, pokusím se zformulovat to, co jest testováno:

1. Za slaměnou školu jsem Vám všem nesmírně vděčná, rychlost a samozřejmost, se kterou jste se k její realizaci postavili mi bere dech a jsem přesvědčena, že předáme správným lidem ve správný čas s vybranými penězi i sílu ducha pro mnoho malých človíčků.
2. Velký projekt bych velmi ráda spojovala s Jančiným a Honzovým jménem, pokud bychom jej s nimi chtěli předem konzultovat (já v tom nevidím zásadní problém - nakonec Janka má osmdesátiny v březnu a Honzovy jsme oslavili dávno - takže to cítím spíš symbolicky nadčasově),

možná by nakonec oni sami skromně zvolili název jiný (KRUH ...), stejně si ale myslím, že by je ve skrytu duše naše direktiva potěšila. Johan se tu ocitá trochu ve dvojroli syna a oddílováka, takže jeho úhel pohledu je zákonitě jiný.

3. Pokud mohu soudit z rozhovorů s Jankou, zdá se mi, že by se jí kamenná škola v Kambodži líbila. Jsem samozřejmě podjatá, ale přímo tam na místě jsem si uvědomila obrovskou naléhavost něco udělat a začít vracet dary, které do nás byly vloženy.

Plně si uvědomuji, že je to velké sousto, ale dobrých lidí okolo je hodně a samotná realizace zmíněnou americkou společností by byla sázkou na jistotu.

Mává

Dana

3.17. Vikitka – 2.2. 8:51

Ahoj Dano,
já se s Tebou shoduju ve všech bodech.
Veronika

3.18. Linda, Jirka – 3.2. 22:42

Milí kamarádi,

hřejivé vzpomínky na páteční večer trvají a myšlenky se usazují. Hurá za slaměnou školu, Marku a Dano díky za fotky, ještě teď se rádi díváme, jak stojíte před nedokončenou konstrukcí...

1. škola v Kambodži = ano, podpora školy v oblasti, která si vzdělání váží, má pro nás pozitivní náboj, navíc v oblasti, kde nedominuje militantní náboženství a která se vzpamatovává z obrovského utrpení
2. spojit s JHP=ano, velmi nás láká představa většího projektu, spojeného s JHP škola, v budoucnosti ideálně asi formou nadačního fondu, s otevřenou možností pokračovat v dalších letech různými aktivitami s humanitárním zaměřením, tady si uvědomujeme, že dobré fungování podobného fondu s sebou přináší nejenom potřebu finančních zdrojů, ale především velké množství organizační práce, která vyžaduje talent a hlavně čas, kterého se nám nedostává
3. neumíme posoudit, kdy a jakou formou zapojit Janku s Honzou, aby je to co nejvíc potěšilo

Moc Vás všechny zdravíme

Linda a Jirka

3.19. Jorga, Jakub – 4.2. 00:08

Zdravíme před odjezdem do hor

jelikož náš předchozí mail zřejmě zmizel v propadlišti dějin a nikde zatím nefigurují naše názory, rádi bychom se přidali k těm, kterým není proti myslí škola v Kambodže (velký projekt).

Tedy prosím o doplnění do tabulky: "malý" projekt - ano
"velký" projekt

škola v Kambodži - ano

spojit se jménem

JHP - ano, jestli s předchozí konzultací či ne nedovedeme posoudit

Mějte se pěkně a užívejte si zimy

Jorga a Jakub

4. JHP – Mail od Ivana, Johana, Majky, Marka a Moniky o dalších krocích – 7. Února 2011

Vážení a milí přátelé,

děkujeme moc všem, kdo se tenhle týden zapojili do debaty o našem JHP projektu. Je zřejmé, že jsme na úplném začátku a budeme potřebovat hodně elánu, vytrvalosti a schopnosti spolupracovat, naslouchat si a správně se rozhodovat, abychom projekt přivedli k výsledku, pro který jsme projevili tolik počátečního odhodlání. Naše diskuse ukazuje, že toto odhodlání má skutečně hlubší kořeny než jen momentální okouzlení. To odhodlání vychází z našeho celoživotního společenství, u jehož kořenů i raného pěstování byli Janka s Honzou, a dává nám chuť uskutečnit společně teď, během několika měsíců, něco podstatného, nějaký docela „velký“ projekt. Bude-li pak pokračování, to se uvidí.

Zasíláme tabulku, která shrnuje názory vyjádřené v diskusi ke třem jednoduchým otázkám. Je to pouhá pomůcka, abychom se zorientovali. Nevystihuje mnohé podstatné otázky a aspekty. Také nemusí leckomu vyhovovat, být takhle podle jména a zjednodušených otázek rozškatulkován. Těm všem se já, autor tabulky Marek, omlouvám. Ale umožňuje udělat si přehled, kam asi, alespoň v téhle etapě, naše odhodlání směřuje. Jména jsem tam psal zejména proto, abych něčí názor nepřekroutil, a několik lidí se mi skutečně ozvalo s upřesněním.

Ukazuje se, že nás velmi sjednocuje myšlenka vykonat náš „čin“ ve vztahu k JHP. Je to přirozené, protože oni dva oddíl Kruh (v tom smyslu, jak ho známe od poloviny 60. let) založili a vybudovali – a tohle vidíme jako dobrý způsob, jak vyjádřit vděčnost a zároveň na to konkrétním způsobem navázat.

Méně jednoznačně, ale přece zřetelně, převládá názor, že bychom s touto aktivitou měli dříve či později JHP seznámit a poradit se s nimi. Nakonec je to logické: má-li to být náročný podnik, zejména finančně (v řádu stotisíců korun), bude potřeba mnohem širší základny, než je nás zhruba dvacet. Máme-li jít do širších kruhů s tím projektem ve spojení s JHP, bylo by slušné a prozíravé, aby o tom věděli. Zřejmě v nějaké fázi, když už budeme mít projekt (či varianty projektu? viz následující odstavec) dost dobře promyšlené.

Konečně otázka, zda tou konkrétní podobou našeho projektu má být ona minulý pátek představená škola v Kambodži, nebo nějaký jiný projekt. I s několikadenním odstupem má původní návrh velkou, ale ne jednohlasnou podporu. Nás pět se shodlo, že bude velmi prospěšné důkladně se zamyslet nad tím, zda by bylo možné nalézt projekt, který shledáme ještě lepším: který bude ještě lépe souznít s těmi obzory a hodnotami, které nám Janka s Honzou otevřeli, či který prakticky vykoná „více jednoznačného dobra“, bude nám bližší osobně či bude spojen s méně riziky atd. Pokud se i v takovém srovnání ukáže, že původní myšlenka nás nadále oslovuje nejvíc, budeme tím více jisti, že jsme volili správně. A pokud nalezneme jiný projekt, u kterého v otevřené společné diskusi a úvaze usoudíme, že nám sedí lépe, bude to jen dobře a budeme moci vidět naši původní inspiraci jako

dobrý předstupeň k něčemu ještě cennějšímu. Počáteční elán a energii bychom v tom neměli ztratit, ale naopak rozvinout.

(ÚKOL 1) Bylo by proto dobře, kdyby kdokoli z nás dvaceti, jednotlivě či v menší či větší skupině navrhnul konkrétní alternativní projekt (či projekty), a to s přiměřenou mírou základních úvodních informací. V takovém konkrétním srovnání se ukáže mnohé, o čem zatím hovoříme spíš obecně.

Já, Marek, zatím začnu shánět a prověřovat další informace a reference o původním zámyslu postavit školu Krishherem. To nepředjímá konečné rozhodnutí, ale ukáže tuto alternativu v jasnějším a ostřejším světle. Podobný postup bude potřebný i u každé další alternativy. Právě teď v neděli, když dopisujeme tenhle dopis, Johan narazil na jinou nadaci pro školy v Kambodži <http://www.khmerschool.org/>. Určitě o ní budeme zjišťovat víc.

Považujeme taky za potřebné sepsat jednoduše a výstižně, proč se do tohoto projektu (a možná potenciálně projektů?) pouštíme. To bude nezbytné ve chvíli, kdy se rozhodneme předstoupit s projektem před širší okruh osob – musíme umět jej představit. Nejen co přesně chceme realizovat, ale z čeho vycházíme, jaké obecné cíle sledujeme a proč (po jakých úvahách) jsme se rozhodli právě pro tento konkrétní cíl. Důležité stránky kořenů a cílů našeho projektu vystihli ve svých mailech mnozí v průběhu diskuse.

(ÚKOL 2) Ujal by se někdo toho, zkusit toto sepsat řekněme do dvou odstavců, jeden o východiscích/kořenech, druhý o cíli/účelu? To by nám pomohlo k ověření, že ten námi zvolený projekt do těchto kořenů a aspirací dobře sedne a umožnilo nám pak i ten konkrétní projekt představit dalším lidem srozumitelně v těch silných souvislostech, které cítíme.

Konečně je zde otázka, zda od začátku naši iniciativu pojmout jako dlouhodobější projekt, tedy např. formou nadačního projektu, v němž by tento nynější projekt byl prvním v řadě. Kloníme se spíš k názoru, že bychom se nyní opravdu soustředili na tento konkrétní projekt. Tím se prověří, kolik elánu, času, vynalézavosti a trpělivosti, i nakonec těch peněz, jsme schopni této společné aktivitě věnovat. Za půl roku nám asi bude zřejmé, jestli dál ano nebo ne. Je tedy samozřejmé, že původní myšlenku „bleskové“ registrace občanského sdružení teď pozastavujeme, abychom mohli založit subjekt, který bude nejlépe vyhovovat konečnému přijatému záměru.

Ivan, Johan, Majka, Marek, Monika

4.1. Martina a Štěpán – 10.2. 23:03

Mili,
zatím jsme se nezapojovali, tak se omlouváme a teď to trosku napravujeme, v příloze je našich pár poznámek, které posíláme s díky za všechno uctyhodné snažení

mejte se hezky
Martina a Štěpán

Obsah:

1. Dáváme přednost relativně ucelenému „velkému“ projektu s jasným, do června dosažitelným cílem (tím je míněno vybrání peněz, či jiná ekvivalentní aktivita, nikoli dokončení stavby apod.), který bude již v této první fázi užitečný a nebude nutně závislý na naší další aktivní péči o něj,

bude však případné další rozvíjení umožňovat. Stavba školy v Kambodže těmto našim představám vyhovuje, rádi se však přidáme i k jiné aktivitě.

2. Jsme jednoznačně po spojení s Jankou a Honzou. Bez vazby na jejich „odkaz“ pro nás projekt ztrácí značnou část své přitažlivosti.
3. Co se konzultace s Jankou a Honzou týče, záleží na tom, co se touto konzultací míní. Rádi se přizpůsobíme i jiným variantám, domníváme se však, že bychom projekt měli co nejvíce připravit sami a že na Janku s Honzu bychom se měli obrátit pouze ve dvou případech:
  - a. Pokud by existovalo více jasných alternativ, mezi nimiž bychom se nedokázali sami jednoznačně rozhodnout.
  - b. Pokud by projekt měl nést jejich jméno, máme jim pouze dát ve vhodnou chvíli (ideálně až po „předání tohoto daru“) šanci tuto možnost odmítnout.

Postup:

1. Navrhovaný postup vítáme. Doporučili bychom pouze stanovit datum, do něž mají být případné alternativní projekty navrženy.
2. Otázkou zůstává, zda do navrhování projektů a případného rozhodování mezi nimi nezapojit další osoby z Kruhu (což se ostatně do jisté míry již stalo). To má své klady i zápory. Hrozí zkomplikování celého procesu (pomineme-li horší možnosti), pokud se však má jednat o větší podnik, s nímž se lidé mají ztotožnit, je dobré ho s nimi konzultovat. A nelze zcela vyloučit, že někdo něco analogického připravuje. Rozhodně nechceme vytvářet nějaký seznam „oprávněných voličů“. Snad bychom se však mohli jednotlivě zamyslet nad tím, koho dalšího oslovit.
3. Navrhovali bychom tedy následující postup (nijak však na něm netrváme a necháváme v tomto ohledu rozhodnutí zcela na pěticí „přípravného výboru“):
  - a. Rozeslat naší pěticí navrhovaný krátký text (i s variantou školy v Kambodži) širšímu okruhu zájemců s termínem předkládání konkrétních alternativních projektů.
  - b. Pokud se objeví alternativní projekty, nechat tento širší okruh zájemců se k těmto alternativám do určitého termínu vyjádřit.

Martina a Štěpán